

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/44331 en 07/44332 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 6 maart 2008 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van . (hierna: het kind) (hierna gezamenlijk: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 1 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 maart 2008, verzonden op 10 maart 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de staatssecretaris opgedragen een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: het mvv-vereiste).

Ingevolge het vierde lid kan de staatssecretaris het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

2.2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij niet aan het rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra (hierna: het rapport) voorbij heeft kunnen gaan met de enkele, niet door een terzake deskundige onderbouwde, stelling dat hieraan niet de waarde kan worden toegekend die de vreemdelingen daaraan gehecht wensen te zien en dat het op zijn weg had gelegen om het rapport tenminste aan het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) voor te leggen. Volgens de staatssecretaris heeft de voorzieningenrechter aldus miskend dat het BMA in zijn advies is ingegaan op de mogelijke gevolgen van terugkeer naar het land van herkomst voor de medische situatie van het kind en dat hij geen aanleiding heeft hoeven zien om naar aanleiding van het rapport het BMA op dit punt opnieuw om advies te vragen, nu het rapport niet specifiek betrekking heeft op het kind.

2.2.1. In het besluit van 23 februari 2006 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat, voor zover thans van belang, de gedragsproblemen van het kind geen grond vormen om aan te nemen dat toepassing van het mvv-vereiste in dit geval tot een onbillijkheid van overwegende aard zal leiden.

In het besluit van 1 november 2007 heeft de staatssecretaris dit standpunt gehandhaafd en daartoe, voor zover thans van belang, verwezen naar het advies van het BMA van 27 april 2006. Volgens dit advies, voor zover thans van belang, heeft het kind ernstige gedragsproblemen waarvoor het onder begeleiding staat van een instelling voor jeugdzorg en speciaal onderwijs. Uitgaande van de beschikbare informatie concludeert het BMA dat de voorzieningen die het kind nodig heeft niet in het gestelde land van herkomst beschikbaar zijn. Hoewel bij het uitblijven van de huidige begeleiding zeer waarschijnlijk geen verbetering in de ontwikkeling van het kind zal optreden, zal niet sprake zijn van een medische noodsituatie op korte termijn. Op basis van de huidige medische inzichten kan het kind reizen, zij het begeleid door een volwassene, aldus het advies van het BMA.

2.2.2. In beroep hebben de vreemdelingen betoogd dat gedwongen terugkeer van het kind verdere schade aan diens ontwikkeling zal veroorzaken en daartoe verwezen naar het rapport, waarin geconcludeerd wordt dat het gedwongen terugsturen van kinderen die langer dan vijf jaar in Nederland hebben gewoond, schadelijk voor hun ontwikkeling is.

In het verweerschrift heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat aan het rapport niet de waarde kan worden toegekend die de vreemdelingen daaraan gehecht wensen te zien.

2.2.3. Volgens het advies van het BMA zal het uitblijven van de huidige begeleiding van het kind niet op korte termijn tot een medische noodsituatie leiden. Nu dat advies gebaseerd is op door de behandelaars van het kind verstrekte informatie, terwijl het rapport niet specifiek betrekking heeft op het kind van de vreemdeling maar op kinderen in het algemeen, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om het rapport aan het BMA voor te leggen.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling ten aanzien van het door de vreemdelingen tegen het besluit van 1 november 2007 ingestelde beroep, voor zover daarop na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist, als volgt.

2.4. De vreemdelingen betogen dat het mvv-vereiste niet aan het kind had mogen worden tegengeworpen, nu het hier te lande is geboren.

2.4.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder h, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt onder een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) verstaan het bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst, het land van bestendig verblijf of, bij gebreke daarvan, het dichtstbijzijnde land, waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd, dan wel het bij het Kabinet

van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen of het Kabinet van de Gouverneur van Aruba aldaar, door de vreemdeling in persoon aangevraagde en aldaar door die vertegenwoordiging of dat Kabinet na voorafgaande machtiging van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, afgegeven visum voor verblijf van langer dan drie maanden.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de wet, niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft, als genoemd in één van de onderdelen van deze bepaling.

Ingevolge artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 is op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw 2000, van het mvv-vereiste vrijgesteld de vreemdeling, als genoemd in één van de onderdelen van deze bepaling.

2.4.2. Voor zover de vreemdelingen hebben gesteld dat het kind de Nederlandse nationaliteit bezit, geldt dat de staatssecretaris zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat die stelling niet kan worden gevolgd, nu de vreemdelingen deze niet hebben onderbouwd met objectief verifieerbare stukken. Gevallen, waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal kunnen worden tegengeworpen, zijn opgenomen in artikel 3.71 van het Vb 2000. Blijkens het tweede lid, onderdeel b, behoort daartoe ook de vreemdeling van twaalf jaar of jonger die in Nederland is geboren en naar het oordeel van de staatssecretaris feitelijk is blijven behoren tot het gezin van een ouder die sedert het moment van geboorte van de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000 of als Nederlander, dan wel op het moment van geboorte van de vreemdeling rechtmatig verblijf in Nederland had op grond van artikel 8, onder f tot en met k, van de Vw 2000 en die sedertdien aansluitend rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000 heeft, voor zover geen van beiden het hoofdverblijf buiten Nederland heeft verplaatst. Nu vaststaat dat het kind niet aan deze voorwaarden voldoet en daarom niet reeds vanwege de geboorte in Nederland voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komt, kan het betoog van de vreemdelingen niet slagen.

2.5. De vreemdelingen hebben voorts betoogd dat het advies van het BMA niet als een deskundigenadvies kan worden aangemerkt, nu het BMA een onderdeel vormt van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) en derhalve geen adviseur is in de zin van artikel 3:5 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb).

2.5.1. De vreemdelingen betogen terecht dat het BMA geen adviseur is in de zin van artikel 3:5, eerste lid, van de Awb. Dat laat evenwel onverlet dat de staatssecretaris bij de uitoefening van zijn bevoegdheden advies kan vragen aan het BMA en van de juistheid van een advies van het BMA mag uitgaan, indien het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld en geen sprake is van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Het enkele betoog van de vreemdelingen dat het BMA een onderdeel vormt van de IND en daarmee

onder verantwoordelijkheid van de staatssecretaris werkt, biedt – wat van dit betoog ook moge zijn – geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris in het besluit van 1 november 2007 niet van het advies van het BMA heeft mogen uitgaan.

2.6. De vreemdelingen hebben zich verder op het standpunt gesteld dat de staatssecretaris ten onrechte geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule. Daartoe hebben zij aangevoerd dat het kind geworteld is in de Nederlandse samenleving en terugkeer naar het land van herkomst tot verdere schade aan diens ontwikkeling zal leiden en de staatssecretaris bij de totstandkoming van het besluit in strijd met artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: het IVRK) de belangen van het kind niet heeft betrokken.

2.6.1. Artikel 3 van het IVRK strekt niet tot meer dan dat bij alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het desbetreffende kind dienen te worden betrokken. Nu de staatssecretaris in het besluit van 1 november 2007 specifiek is ingegaan op de situatie van het kind, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de belangen van het kind. Wat betreft het gewicht dat aan het belang van een kind in een concreet geval moet worden toegekend, bevat het eerste lid van artikel 3 van het IVRK, gelet op de formulering ervan, geen norm die zonder nadere uitwerking in nationale wet- en regelgeving door de rechter direct toepasbaar is.

De omstandigheid dat het kind, naar gesteld, geïntegreerd is in de Nederlandse samenleving, heeft de staatssecretaris niet als zodanig bijzonder hoeven aanmerken dat om die reden alsnog vrijstelling van het mvv-vereiste verleend had moeten worden, waarbij in aanmerking wordt genomen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan het rapport niet de door de vreemdelingen gewenste waarde kan worden gehecht, nu het niet specifiek betrekking heeft op het kind van de vreemdeling.

2.7. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdelingen ongegrond verklaren.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 6 maart 2008 in zaak nr. 07/44331;
- III. verklaart het door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

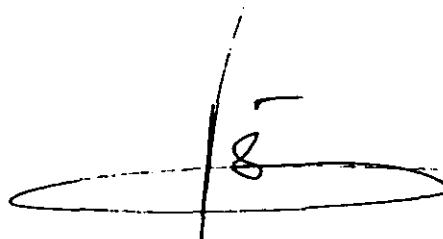
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 november 2008

434.

Verzonden: 27 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 44332 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 44331 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 6 maart 2008

in de zaak van:

, geboren op , van Sierraleoonse nationaliteit, verzoekster, en haar minderjarige zoon,
, geboren op , van onbekende nationaliteit, verzoeker,
gezamenlijk te noemen verzoekers,
gemachtigde: mr. F.W. Verbaas, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. T. Visser, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 5 januari 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'conform beschikking minister'. Verzoekster heeft op 5 januari 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'gezinshereniging bij zoon'. Verweerder heeft de aanvragen bij besluit van 23 februari 2006 afgewezen. Verzoekers hebben tegen het besluit op 22 maart 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 1 november 2007 ongegrond verklaard. Verzoekers hebben tegen dit besluit op 23 november 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoekers hebben op 23 november 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoeken verweerder te verbieden hen uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 25 januari 2008. Verzoekers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

---

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (het mvv-vereiste).
- 2.5 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.
- 2.6 In artikel 17 en artikel 3.71, tweede lid, Vb zijn de categorieën vreemdelingen opgesomd die zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan verweerder het eerste lid van artikel 3.71 Vb buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).
- 2.7 In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van artikel 3.71, vierde lid, Vb neergelegd. In B1/4.1.1 Vc heeft verweerder neergelegd dat het de bedoeling is dat van deze bevoegdheid alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen.
- 2.8 Verweerder heeft de aanvragen van verzoekers afgewezen, omdat zij niet in het bezit zijn van een geldige mvv en niet voor vrijstelling daarvan in aanmerking komen. Evenmin is gebleken dat toepassing van het mvv-vereiste in dit geval zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Er is geen sprake van schending met betrekking tot het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK).
- 2.9 Namens verzoekers is hier het volgende – kort samengevat en voor zover relevant – tegen aangevoerd. Verweerder heeft onvoldoende rekening gehouden met het feit dat verzoeker in Nederland geboren is en inmiddels hier te lande is geworteld. Een gedwongen uitzetting zal voorzienbaar verdere schade aan zijn ontwikkeling veroorzaken. In deze wordt verwezen naar het overgelegde rapport van dr. M.E. Kalverboer en drs. A.E. Zijlstra van de Rijksuniversiteit Groningen van april 2006

waarin wordt bevestigd dat gedwongen terugkeer van kinderen schadelijk is voor hun ontwikkeling, indien zij langer dan vijf jaar in Nederland verblijven. Nu verzoeker al aantoonbaar zoveel schade heeft opgelopen en zeer waarschijnlijk in aanleg ook een kind is dat sterker reageert op dergelijke omstandigheden, dient verzoeker voor vergunningverlening in aanmerking te komen. Verwezen wordt naar de stukken die in deze procedure zijn ingebracht aangaande de ontwikkelingsproblematiek van verzoeker. De omstandigheden dat verzoeker reeds langere periode in Nederland verblijft en hij in bijzondere omstandigheden is komen te verkeren, kunnen op grond van het IVRK aanleiding zijn een verblijf toe te staan. Verwezen wordt naar de regeringsrapportage IVRK van 2007. Ten slotte is het voor verzoekster onmogelijk om aan te tonen dat zij de Sierra Leoneanse nationaliteit heeft.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.10 Niet in geschil is dat verzoekers niet in het bezit zijn van een geldige mvv. De kern van het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder in het kader van de beoordeling van het beroep op de hardheidsclausule de, mede uit hoofde van de bepalingen uit het IVRK, rechtens te beschermen belangen van het kind - in casu verzoeker - voldoende (kenbaar) heeft meegewogen.
- 2.11 Ter zitting heeft verweerder het standpunt met betrekking tot de hardheidsclausule, zoals verwoord in het bestreden besluit, nader toegelicht in die zin dat alle door verzoekers aangevoerde belangen naar het oordeel van verweerder deugdelijk zijn meegewogen, hetgeen ook blijkt uit het feit dat er in verband met situatie van verzoeker advies is gevraagd aan het Bureau Medische Advisering (BMA).
- 2.12 De voorzieningenrechter volgt verweerder in voornoemd standpunt niet. Daarvoor is het volgende redengevend.
- In het bestreden besluit heeft verweerder in het kader van het beroep op de hardheidsclausule en in verband met de conclusies uit het BMA-advies overwogen dat bij het uitblijven van begeleiding van verzoeker weliswaar geen verbetering te verwachten is in de gedragsproblematiek van verzoeker, maar dat dit niet leidt tot een medische noodsituatie op korte termijn. Voorts is overwogen dat verzoeker onder begeleiding van verzoekster kan reizen. Aan deze overwegingen is in het besluit vervolgens de conclusie verbonden dat de gedragsproblematiek van verzoeker geen grond vormt om aan te nemen dat toepassing van het mvv-vereiste in dit geval zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Tenslotte is in het besluit overwogen dat niet is gebleken van andere feiten en omstandigheden die - op zich zelf dan wel in samenhang met de gedragsproblematiek van verzoeker - tot het oordeel leiden dat toepassing van het mvv-vereiste in dit geval zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.
- Uit deze overwegingen blijkt niet op welke wijze verweerder in de beoordeling heeft betrokken het reeds in bezwaar namens verzoekers gemotiveerd ingenomen standpunt dat een gedwongen terugkeer van een kind naar een onveilige situatie zeer schadelijke gevolgen voor het kind kan hebben. Die tekortkoming in de motivering van het bestreden besluit klemmt te meer nu verzoekers ter onderbouwing van voormeld standpunt in beroep het eerder vermelde rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra hebben overgelegd. Daarin is onder meer, op basis van onderzoek, geconcludeerd dat gedwongen terugkeer naar het land van herkomst schadelijk is voor de ontwikkeling van kinderen die langer dan vijf jaar in Nederland hebben gewoond en dat de ernst van

---

de schade die kinderen worden toegebracht onder meer afhangt van de conditie en de omstandigheden waarin het kind verkeert. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is deze problematiek in het geval van verzoeker aan de orde, aangezien hij ten tijde van het bestreden besluit al langer dan vijf jaar in Nederland woonde en uit het BMA-advies van 27 april 2006 blijkt dat verzoeker ernstige gedragsproblemen heeft. Verweerder heeft aan het rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra in het verweerschrift niet kunnen voorbij gaan met de enkele, niet door een ter zake deskundige onderbouwde, stelling dat aan dit rapport niet de waarde kan worden toegekend die verzoekers daaraan gehecht wensen te zien. Het had op de weg van verweerder gelegen om het in beroep overgelegde rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra tenminste voor commentaar voor te leggen aan het BMA.

- 2.13 Op grond van het vorenstaande concludeert de voorzieningenrechter dat verweerder het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft voorbereid en niet deugdelijk heeft gemotiveerd.
- 2.14 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:2 Awb en artikel 7:12 Awb.
- 2.15 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.16 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.17 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoekers hebben gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1).
- 2.18 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:82, vierde lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

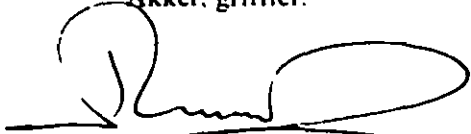
3. **Beslissing**

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan verzoekers in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening en € 322,- in verband met het beroep;

- 36 draagt de Staat der Nederlanden op € 143,- aan verzoekers te betalen als vergoeding voor het betaalde griffierecht voor het verzoek om voorlopige voorziening en € 143,- voor het beroep.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, voorzieningenrechter, en op 6 maart 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.L.L. van den Akker, griffier.

Afschrift verzonden op:

10 MAART 2008

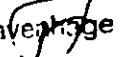
Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.

Griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 APR 2008	
2500 EA 200802463	
AAN:	
BEHOORDELOOZ:	PER:

I

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. A.L. de Mik,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem,
van 6 maart 2008,
met kenmerk AWB 07/44331 en 07/44332

Inzake:
met kenmerk 0111.01.2031,
aan te duiden als verweerders,
gemachtigde: mr. F.W. Verbaas,
advocaat te Alkmaar

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. R.A.B. van Steijn
070 7794172

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 6 maart 2008, verzonden op 10 maart 2008, met kenmerk AWB 07/44332 (voorlopige voorziening) en AWB 07/44331 (beroep), *productie 1*, in welke zaak de voorzieningenrechter het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening heeft afgewezen, het beroep tegen de beschikking van 1 november 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om een nieuw besluit te nemen op de aanvraag, en de Staat der Nederlanden in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 5 januari 2006 is namens (hierna: verweerder 1) een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw), met als beperking "conform beschikking Minister". Op 5 januari 2006 heeft zijn moeder, (hierna: verweerder 2), een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw, met als beperking "gezinshereniging bij zoon".
- 2.2. Bij beschikking van 23 februari 2006 zijn deze aanvragen afgewezen.
- 2.3. Verweerders hebben op 22 maart 2006 bezwaar gemaakt tegen het besluit van 23 februari 2006.
- 2.4. Bij beschikking van 1 november 2006 heeft de Staatssecretaris het bezwaar van verweerders ongegrond verklaard.
- 2.5. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank het daartegen door verweerders ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grief

- 3.1. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter van de rechtbank in rechtsoverweging 2.12 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"[...] Uit deze overwegingen blijkt niet op welke wijze verweerder in de beoordeling heeft betrokken het reeds in bezwaar namens verzoekers gemotiveerd ingenomen standpunt dat een gedwongen terugkeer van een kind naar een onveilige situatie zeer schadelijke gevolgen voor het kind kan hebben. Die tekortkoming in de motivering van het bestreden besluit klemt te meer nu verzoekers ter onderbouwing van voormeld standpunt in beroep het eerder vermelde rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra hebben overgelegd. Daarin is onder meer, op basis van onderzoek, geconcludeerd dat gedwongen terugkeer naar het land van herkomst schadelijk is voor de ontwikkeling van kinderen die langer dan vijf jaar in Nederland hebben gewoond en dat de ernst van de schade die kinderen worden toegebracht onder meer afhangt van de conditie en de omstandigheden waarin het kind verkeert. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is deze problematiek in het geval van verzoeker aan de orde, aangezien hij ten tijde van het bestreden besluit al langer dan vijf jaar in Nederland woonde en uit het BMA-advies van 27 april 2006 blijkt dat verzoeker ernstige gedragsproblemen heeft. Verweerder heeft aan het rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra in het verweerschrift niet kunnen

voorbij gaan met de enkele, niet door een ter zake deskundige onderbouwde, stelling dat aan dit rapport niet de waarde kan worden toegekend die verzoekers daaraan gehecht wensen te zien. Het had op de weg van verweerder gelegen om het beroep overgelegde rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra tenminste voor commentaar voor te leggen aan het BMA."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.13, 2.14, 2.15, 2.16, 2.17 en 2.18 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Ingevolge bestendige jurisprudentie van uw Afdeling is het door de Staatssecretaris aan het besluit ten grondslag gelegd advies van het BMA een deskundigenadvies aan de Staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden.

- 4.2 Daartoe dient het advies op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de Staatssecretaris bij de beoordeling van een aanvraag in beginsel van een dergelijk advies uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

Zie:

- *AbRS 25 juli 2006, nr. 200601304/1, JV 2006/351.*

- 4.3 Het BMA heeft op 27 april 2006 een medische advies uitgebracht, waarin de door verweerder vóór die datum overgelegde stukken zijn betrokken. Voorts heeft het BMA informatie opgevraagd en verkregen van de behandelende medici.
- 4.4 Op basis van deze verstrekte medische informatie heeft de medisch adviseur geconcludeerd dat bij het uitblijven van de huidige begeleiding van verweerder 1 weliswaar geen verbetering te verwachten is in de gedragsproblematiek, maar dat dit niet leidt tot een medische noodsituatie. Voorts wordt geconcludeerd dat verweerder 1 kan reizen, mits begeleid door een volwassene.
- 4.5 De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat verweerders in bezwaar geen informatie hebben overgelegd, zoals een advies van een onafhankelijke deskundige dat de conclusies van het BMA gemotiveerd weerspreekt, die concrete aanknopingspunten bevat om aan de juistheid en volledigheid van het BMA-advies te twijfelen.
- 4.6 Ook in beroep hebben verweerders de bevindingen van het BMA niet afdoende bestreden. Het in beroep overgelegde rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra van april 2006 (hierna: het rapport) ziet niet toe op de medische situatie van verweerder 1 toe en kan reeds om die reden niet als concreet aanknopingspunt voor twijfel in voornoemde zin vormen.
- 4.7 Voorts wijst de Staatssecretaris erop dat het onderhavige toetsingskader wordt bepaald door de vraag of het van verweerders mag worden verwacht dat zij een aanvraag tot afgifte van een mvv in het land van herkomst indienen. Een aanvraag tot afgifte van een mvv heeft een tijdelijk karakter.

Uit het rapport valt niet af te leiden dat dit toeziet op een dergelijke, tijdelijke terugkeer.

- 4.8 In het licht van het voorgaande valt niet in te zien dat de Staatssecretaris niet heeft kunnen overwegen dat aan het rapport niet de waarde kan worden toegekend die verweerders daaraan gehecht wensen te zien.
- 4.9 In het BMA-advies heeft een beoordeling plaatsgevonden van de schadelijke gevolgen die een terugkeer naar het land van herkomst heeft voor verweerder 1. Nu het rapport niet aan het BMA-advies kan afdoen, ziet de Staatssecretaris niet in dat er sprake is van een tekortkoming in de motivering van de beschikking van 1 november 2007.
- 4.10 Bovendien miskent de voorzieningenrechter met het oordeel ten aanzien van het rapport dat de beoordeling van de waarde van dit rapport door de Staatssecretaris wordt bepaald. De voorzieningenrechter kan die beoordeling slechts terughoudend toetsen. De overweging van de voorzieningenrechter dat het op de weg van verweerder had gelegen om het rapport aan het BMA voor te leggen, verhoudt zich niet met een dergelijk toetsingskader.
- 4.11 Gelet op het al het voorgaande heeft de voorzieningenrechter het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 1 november 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 7 april 2008

Gemachtigde

mr. A.L. de Mik,
Senior procesvertegenwoordiger

Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 4172
telefax 070 - 779 4373